

ATHENS VOICE, 29.01.2020: Ο Βαγγέλης Περρής γράφει για εκείνους που θεωρούν πως ο εφιάλτης του Άουσβιτς αποτελεί το κατάλληλο σκηνικό για να εκφράσουν τις πολιτικές τους αντιπάθειες.

Οι περισσότεροι άνθρωποι, όταν ακούν τη λέξη «Ολοκαύτωμα», δεν βρίσκουν λόγια για να το περιγράψουν, προσπαθούν μάταια να ερμηνεύσουν το φαινόμενο της μαζικής τρέλας που γέμισε τα τρένα με Εβραίους και άλλες μειονότητες, προκειμένου να τους οδηγήσει στους θαλάμους αερίων και στις εκτελέσεις. Υπάρχουν και κάποιοι που θεωρούν ότι ο εφιάλτης αποτελεί το κατάλληλο σκηνικό για να εκφράσουν τις πολιτικές τους αντιπάθειες. Συστήνονται ως αριστεροί, θεωρούν ότι ο τίτλος τους τροφοδοτεί με ευαισθησία και έχοντας αυτή τη σιγουριά ταυτίζονται με τη μαυρίλα του αντισημιτισμού. Ίσως να φτάνει οι κακές παρέες, ίσως το πρόβλημα να είναι πιο βαθύ. Ελπίζοντας ότι συμβαίνει το πρώτο ξετυλίγουμε το πρόσφατο κουβάρι.

Το πρώτο κρούσμα

Ο Δημήτρης Καμμένος διακρίθηκε ως ένας από τους κορυφαίους αγωνιστές του υπερήφανου αντιμνημονιακού αγώνα. Δεν ήταν καινούριος στο κουρμπέτι. Μέσω της προσωπικής σελίδας που διατηρούσε στο Facebook είχε παλέψει για να φτάσουν στο λαό αυτά που μας κρύβει η παγκόσμια νέα τάξη και ο λέσχη Μπίλντερμπεργκ, όπως το παρασκήνιο της επίθεσης στους δίδυμους πύργους. Επαναλαμβάνοντας τη θεωρία συνωμοσίας που υιοθέτησαν οι απανταχού συνάδελφοί του, την ημέρα της επετείου της 11ης Σεπτεμβρίου έγραφε: «9/11 Και μην ξεχνάτε. Από τις 2.500 εβραίων που εργαζόταν στους Δίδυμους Πύργους εκείνη την ημέρα δεν πήγε κανένας τους για να εργαστεί», αφήνοντας σαφές υπονοούμενο ότι η επίθεση ήταν στημένη από τους Εβραίους ή έστω προσυνηνομένη. (Για την Ιστορία: Ανατρέχοντας στην επίσημη λίστα των θυμάτων της 11ης Σεπτεμβρίου, ανάμεσα στους 2.973 νεκρούς υπάρχουν τουλάχιστον 400 Αμερικανοί εβραϊκής καταγωγής και 5 Ισραηλινοί).

Οι αναφορές του Δημήτρη Καμμένου προς τους Εβραίους δεν περιορίστηκαν στα παραπάνω. Σε άλλη ανάρτησή του κατά τη περίοδο του δημοψηφίσματος έφερε στην αντιμνημονιακή επικαιρότητα την ζοφερή πύλη του στρατοπέδου συγκέντρωσης στο Άουσβιτς όπου έχασαν τη ζωή τους 1,1 εκατομμύριο Εβραίοι, μόνο που στη θέση του ανατριχιαστικού «Arbeit macht frei», δηλαδή, «Η εργασία απελευθερώνει», είχε γράψει [«Μένουμε Ευρώπη»!](#)

Όταν η Κυβέρνηση της Πρώτης Φορά Αριστερά έφαχνε τον κατάλληλο αγωνιστή για αναλάβει το υπουργείο Μεταφορών, το όνομα που ακούστηκε ήταν «Δημήτρης Καμμένος», αλλά αντέδρασαν κόμματα, οργανώσεις και πολίτες, γεγονός που

οδήγησε στην παραίτηση του πιο βραχύβιου υπουργού. Είχε μεσολαβήσει ανακοίνωση του Κεντρικού Ισραηλινού Συμβουλίου: «Καλούμε την πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων και τους εκπροσώπους όλων των δημοκρατικών κομμάτων να αποδοκιμάσουν τον κακόβουλο ευτελισμό του Ολοκαυτώματος 6.000.000 Εβραίων και των άλλων θυμάτων αυτής της βαρβαρότητας, που υποβαθμίζει ταυτόχρονα τον αγώνα κατά του φασισμού και του ναζισμού στη χώρα μας. Δεν πρέπει να μείνουμε απαθείς, διότι-εάν ως κοινωνία επιτρέψουμε την αλλοίωση της ιστορικής μνήμης του Ολοκαυτώματος- θα είναι σαν να ανοίγουμε ξανά την πύλη του Άουσβιτς για να τελεσθούν νέα εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας».

Το κουβάρι ξετυλίγεται

Το κενό που άφησε ο Δημήτρης Καμμένος, έσπευσαν να καλύψουν άλλοι συνοδοιπόροι και σύντροφοί του. Η «Εφημερίδα των Συντακτών» δημοσίευσε [δύο σκίτσα του Μ. Κουντούρη](#) με το πρώτο να γελοιογραφεί έναν εβραίο με στολή του Άουσβιτς, ενώ το δεύτερο είχε ως γελοιογραφικό σκηνικό το Τείχος των Δακρύων, δηλαδή το ιερότερο θρησκευτικό σύμβολο του ιουδαϊσμού.

Οι συγκεκριμένες αναφορές προκάλεσαν νέες [αντιδράσεις](#), ο όρος «προοδευτικός αντισημιτισμός» μπήκε στις συζητήσεις ακόμη και στο εσωτερικό της εφημερίδας και μετά από λίγες ημέρες ντόρου ο δημιουργός απάντησε ως εξής: «Δεν θεωρώ ούτε καθήκον ούτε και υποχρέωσή μου να λογοδοτήσω σε κανέναν άλλο πέρα από τη συνείδηση και τους αναγνώστες μου».

Η καλή εφημερίδα σύντομα επανήλθε στη ίδια θεματολογία. Δίνοντας βάση στην ανάλυση του ΣΥΡΙΖΑ ότι η Νέα Δημοκρατία μόλις εκλεγεί κυβέρνηση θα εφαρμόσει την 12ωρη εργασία, εικονογράφησε το σχετικό θέμα πάλι με την πρόσοψη του Άουσβιτς, μόνο που τώρα δεν υπήρχε η έμπνευση του Καμμένου γιατί αυτός ήταν δεξιός. «[Το 12ωρο απελευθερώνει](#)», ήταν η νέα, ατόφια προοδευτική επιγραφή, ενώ στο βάθος ξεπρόβαλαν οι θάλαμοι αερίων.

Η χρησιμοποίηση της μεγαλύτερης τραγωδίας που έζησε η ανθρωπότητα για λόγους κομματικής αντιπαράθεσης, προκάλεσε και πάλι την έκφραση δυσαρέσκειας από τους θιγόμενους και θα ήταν ελάχιστο δείγμα σεβασμού η εξαφάνιση ανάλογων δημοσιευμάτων. Τότε ανέλαβε δράση ο αποκαλυπτικός εκδότης και Δημοσιογράφος Κ. Βαξεβάνης. Έχοντας κάνει μία ακόμη εμπειριστατωμένη έρευνα συμπέρανε ότι με τη ΝΔ θα δουλεύουμε 7 ημέρες την εβδομάδα και για να καταδείξει πόσο άσχημα θα είναι τα πράγματα, ανέτρεξε στη δοκιμασμένη αριστερή συνταγή, δηλαδή στην εφιαλτική πύλη του Άουσβιτς: «Arbeit macht frei», ήταν τα τρομακτικά λόγια που ανάρτησε στο Twitter.

Και σε αυτή την περίπτωση ακολούθησε ανακοίνωση του [Κεντρικού Ισραηλιτικού](#)

Συμβουλίου: «Η επιγραφή «Arbeit macht frei», δηλαδή «η εργασία δημιουργεί ελευθερία», υποδεχόταν τους Εβραίους στην πύλη του στρατοπέδου συγκέντρωσης στο Άουσβιτς προκειμένου να οδηγηθούν λίγο αργότερα στο φρικτό θάνατο των κρεματορίων, και υπάρχει ακόμη εκεί... Η χρήση αυτής της επιγραφής στο πλαίσιο της πολιτικής αντιπαράθεσης και του δημοσιογραφικού σχολιασμού, είναι απαράδεκτη γιατί υποβαθμίζει, υποτιμά και ευτελίζει ένα σύμβολο της φρίκης και της ναζιστικής βαρβαρότητας. Εκεί όπου χανόταν κάθε ίχνος ανθρωπιάς, εκεί όπου κυριαρχούσε η απανθρωπιά, ο βασανιστικός θάνατος. Εκεί όπου εκατομμύρια άνθρωποι θανατώθηκαν επειδή ήταν Εβραίοι ή «διαφορετικοί».

Ο αποκαλυπτικός δάσκαλος της Δημοσιογραφίας όπως πρέπει να είναι, απάντησε με μακροσκελέστατο άρθρο όπου κατ' αρχήν παραδεχόταν το λάθος του, στη συνέχεια υποστήριζε ότι «το συγκεκριμένο για μένα δεν αποτελεί απλή αόριστη ιστορική ανάγνωση αλλά κομμάτι της ιστορίας που έχω καταγράψει δημοσιογραφικά» και στη συνέχεια έριχνε μια επίθεση στον Άδωνη και φυσικά στο Μητσοτάκη.

Ακολούθησαν νέες διαμαρτυρίες μέχρι που φτάσαμε στην πρόσφατη ημέρα μνήμης για το Ολοκαύτωμα, όπου όλος ο κόσμος έζησε ξανά την ανατριχίλα των εκτελέσεων εκατομμυρίων Εβραίων. Η «Εφημερίδα των Συντακτών» επέλεξε αυτή την επέτειο για να επανέλθει στο αγαπημένο θέμα των γελοιογράφων της, δηλαδή την είσοδο του Άουσβιτς, όπου τώρα έγραφε «μετά τις 30 Απριλίου να μη χαλάσουμε τις καρδιές μας»! Από κάτω στεκόταν ένας ναζί που ο γελοιογράφος μάλλον εννοεί ότι είναι ο Άδωνις Γεωργιάδης, αλλά δεν τον πέτυχε.

Παρατήρηση 1: Οι αριστεροί σχολιαστές της επικαιρότητας καλό θα ήταν να το δουλέψουν λίγο παραπάνω. Η εποχή όπου έβαζες στους πολιτικούς ένα χιτλερικό μουστάκι, πίσω του μερικές κρεμάλες και κάποιο ναζιστικό στρατόπεδο συγκέντρωσης δεν ήταν η κορυφή της καριέρας τους και προφανώς έχει τελειώσει.

Παρατήρηση 2: Όταν ο Σεφερλής ασχολείται με τους γκέι, τους χοντρούς, τους ανάπηρους, τους κοντούς, τους νάνους, τους τρανς, τους γέρους και τους κωφούς, οι ευαίσθητοι συμπολίτες μας τον καλούν να επιστρέψει στη σπηλιά του. Καλά κάνουν.

Τώρα που περιπαίζεται ο δραματικός θάνατος εκατομμυρίων ανθρώπων, γιατί σιωπούν;

ΣΧΕΤΙΚΑ

[Το ΚΙΣΕ αντιδρά σε σκίτσο της «ΕΦ.ΣΥΝ» για το Ολοκαύτωμα](#)

[Αντιδράσεις για το σκίτσο της ΕφΣυν για το Ολοκαύτωμα](#)